

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

טע"ש 28583-05-15

1

לפני:

כב' השופטת שרה מאירי – אב"ד
נציג ציבור (עובדים) מר יצחק רזנברג
נציג ציבור (מעסיקים) מר יגאל סעדיה

התובע

דוד בן נחום
ע"י ב"כ: עו"ד אלי נחום

הנתבעים

1. ויקטור שירותי רכב בע"מ
2. אהרון איכנבויס
ע"י ב"כ: עו"ד אורנה שמריהו

2

3

פסק דין

4

5 1. בתביעה שבפנינו עותר התובע לתשלומים שונים לאחר תקופת עבודה
 6 מ- 1.11.11 ועד 4.12.14 (38 חודשים), עת הוצא לחופשה כפויה בת 3 חודשים,
 7 ומשכך, זכאי הוא גם לפ"פ.

8

9 2. הנתבעים בהגנתם עתרו לדחיית התביעה ולמחיקת התביעה כנגד הנתבע בהעדר
 10 יריבות/עילה להרמת מסך, תוך שהועלתה טענת קיזוז לנזקים שגרם ולחלף
 11 הודעה מוקדמת.

12

13 3. התובע הגיש תצהיר עדות ראשית.
 14 מטעם הנתבעים הוגש תצהיר הנתבע ותצהיר רו"ח עופר מאיר ("רו"ח").

15

16 4. ביום 17.11.16 משלא הושגה הסכמה – נשמעו המצהירים.
 17 סיכומי הצדדים הוגשו בכתב (8.1.17 ; 16.3.17)

18

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 28583-05-15

ההכרעה

1

2

3

5. הנתבע

4 טוען התובע כי הנתבע, מנהלה ובעל מניותיה של הנתבעת, עשה הכל כדי לרדוף

5 אותו ולחץ על 2 מעסיקים אצלם החל התובע לעבוד לאחר סיום יחסי העבודה

6 עם הנתבעת ואלה אכן פעלו להפסיק עבודתו.

7 בכך, ביצע עבירה פלילית של ניסיון סחיטה באיומים ו/או ניסיון לשבש הליכי

8 משפט, תוך שנהג בחוסר תום לב ובכפיות טובה בתובע.

9

10 בתצהירו חזר על טענותיו, כשטען כי משהנתבע במעשיו ניסה לסחוט אותו

11 באיומים, רדף והתנכל לו – מכאן התביעה לחיובו האישי.

12

13 בעדותו טען התובע כי פנה לעו"ד אחרי שפוטר מ- 2 המקומות "שאחרי הנתבעת,

14 באיומים".

15 עוד טען כי גם אריק וגם בעל המוסך נעים אמרו לו שהנתבע דרש את פיטוריו,

16 אך לא היתה לו תשובה מדוע לא זימנם לעדות. ובאשר לשיבוש הליכי משפט –

17 זה לפי היועץ המשפטי שלו.

18

19 הנתבעים בהגנתם הפנו להוראות ס' 6 לחוק החברות וטענו כי דין התביעה

20 להדחות, משלא כדין שורבב שמו של הנתבע לתביעה, בהעדר עילה/יריבות ובשל

21 ניצול לרעה של הליכי משפט.

22 אמירותיו של התובע הן הוצאת לשון הרע, שמטרתן סחיטת הנתבעת. הכיצד

23 הילך אימים על מקומות בהם הנתבע מתפרנס, כיצד עבר עבירה פלילית וכיצד

24 שיבש הליכי משפט – בטרם החלו – ועל אלו הליכי משפט טוען התובע.

25 הנתבע לא פעל לפיטוריו, אך ככל הנראה הדרך בה פעל כנגד הנתבעת – היא זו

26 שהאירה אותו באור שלילי אצל מעסיקיו האחרים.

27

28 בתצהירו טען הנתבע כי תמוה שלא הציג התובע ולו אסמכתא אחת לטענתו

29 בנדון ועתר לדחיית התביעה כנגדו.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 28583-05-15

1 התובע לטעמנו, טען בעלמא. לא נעשה איזשהו ניסיון מצדו לבסס, ולו רמו
 2 לטענה כלשהי, שהעלה בהקשר הנדון (למצער, והגם לא ממש רלוונטי, ולו
 3 הטענה כי אחותו של הנתבע היא בעלת שלמה סיקסט – אף היא לא הוכחה).
 4 לא נדע גם מהי "כפיות הטובה" שנהגו הנתבעים/הנתבע בתובע...
 5
 6 אין ולא היתה כל הצדקה להגשת התביעה כנגד הנתבע, ודאי בהעדר עילה
 7 ובהעדר ראיות להוכחת עילה כאמור.
 8 התביעה כנגדו נדמית כניסיון "להלך אימים", סתם כך, מתוך ידיעה-בטחון כי
 9 לא יגרע ממנו דבר, חרף מופרכות התביעה כנגד הנתבע, שכן התובע הוא "עובד",
 10 בגיל פרישה, שמא, ביה"ד בנסיבות כאלה לא ידוק עמו פרוטה...
 11 אין גם שחר לטענות בדבר אי חוקיות / מעשים פליליים – שביצע הנתבע, כנטען
 12 בתביעה, גם לא בהתייחס לחבות לעניין הפסקת העבודה.
 13
 14 עיון בתביעה מלמד כי ידו של התובע היתה "קלה" בניסוח התביעה ועילותיה
 15 (ולא רק בהקשר זה!). אין להבין הכיצד אשם הנתבע בשיבוש הליכי משפט ועל
 16 אלו מעשים פליליים "נמצא" לתובע לבסס טענותיו! לא בכדי נטען כי עסקינן
 17 בהוצאת לשון הרע – שהרי אין ולו בדל ראיה לתובע, הטוען ל"מעשים
 18 פליליים!".
 19 צר לנו עוד יותר על כי לא השכיל התובע לבקש מחיקת התביעה בדיון הקד"מ
 20 ולמצער, בפתח הדיון בפנינו, מה שודאי יכול היה להעשות בלא חיוב התובע
 21 בהוצאות.
 22 לא נעלם מעינינו כי הנתבע עתר – ולא בכדי – לחייב התובע בהוצאות לדוגמא
 23 בגין התביעה הבלתי מוצדקת שהוגשה כנגדו.
 24 לנתבע
 25 לאחר כל אלה – נדחית התביעה כנגד הנתבע, שטוב היה לולא הוגשה משהוגשה.
 26 התובע ישא בהוצאות הנתבע בגין הגשת התביעה כנגדו, בטענות מופרכות ובלא
 27 שהוכחו, בסך 7,500 סכום שישולם לנתבע בתוך 30 יום מקבלת פסה"ד, אחרת
 28 ישא בה"ה וריבית כחוק מהיום ועד לתשלום בפועל.
 29
 30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 28583-05-15

6. הפסקת עבודה

1 התובע הועסק ע"י הנתבעת בתפקיד "נהג" מ- 1.11.11 ועד 4.12.14, מועד בו
 2 הסתיימה העסקתו על רקע הוצאתו ל"חופשה כפויה" (כך בתביעתו). התובע
 3 מצרף מכתבי הנתבעת לתובע מ- 4.12.14 ומ- 12.1.15.
 4 מוסיף התובע וטוען כי "מילא תפקידו נאמנה ועל הצד הטוב ביותר",
 5 כשהנתבעת בחות"ל משווע מלינה את פ"פ המגיעים לו.
 6 סיום העסקתו נעשה "ברוב חוסר תום לב ובדרך שאינה מקובלת" ו"תחת קבלת
 7 החלטה מושכלת על סיום ההתקשרות עם התובע" הודיעה לו על הוצאתו
 8 לחופשה כפויה ל- 3 חודשים (חל"ת), צעד בלתי חוקי בעליל, שננקט ע"י הנתבעת
 9 מתוך מטרה אחת ויחידה להתחמק מקיום חובותיה.
 10 משנהג הנתבע בחות"ל "ובכפיות טובה" יש לפסוק לתובע פ"פ להם הינו זכאי
 11 ובצירוף פיצוי הלנה בשיעורם המלא.
 12 פיטוריו נערכו בניגוד לדין וללא עריכת שימוע (התובע מפנה לע"ע 1027/01 ד"ר
 13 גוטרמן נ' המכללה האקדמית עמק יזרעאל).
 14 מוסיף התובע וטוען כי כתוצאה מפיטוריו בניגוד לדין "רואה עצמו התובע נפגע
 15 הן מעצם איבוד מקור פרנסתו – הן מחמת האופן המשפיל בו הודע לו על סיום
 16 העסקתו... והן על רקע העובדה שהמנהל פעל לפיטוריו ממקומות עבודה
 17 אחרים.
 18 התובע עתר איפוא לפ"פ (13,933 ש"ח), פיצוי בגין פיטורין בניגוד לדין (13,200 ש"ח),
 19 פיצוי בגין גרם הפרת חוזה (30,000 ש"ח), חלף הודעה מוקדמת (4,400 ש"ח).
 20 טען עוד התובע כי משהוא יליד 1947, ממילא, מציאת מקום עבודה הינה משימה
 21 קשה עבורו מה שגורם לו עוגמת נפש והפסדי שכר ולכן יש לחייב הנתבעים
 22 בפיצוי כתביעתו.
 23
 24 הנתבעת בהגנתה טענה כי חברת אוטו קלאב, המספקת רוב פעילותה, הקפיאה
 25 עבודתה עם הנתבעת ובשיחה עם הנהגים הודיעה הנתבעת על הוצאתם לחל"ת,
 26 כפי שהודע לנהגים ובכללם לתובע, "שאף חתם על הודעה זו", לא הלין ולא סרב
 27 ולא הודיע על התפטרות בדין פיטורין בגין הודעה זו.
 28 הנתבעת אף השאירה ברשותו את מכשיר המירס ולא ערכה עמו שום הליך של
 29 סיום יחסי עבודה.
 30

4 מתוך 14

1 לאחר כשבועיים, מש"התיישרו ההדורים" הודיעה לעובדיה כי יכולים הם לשוב
 2 לעבודה ואכן, כבר ב- 14.12.14 עובד אחר (דוד אפרתי; "אפרתי") חזר לעבודתו.
 3 התובע לא רק שלא שב לעבודתו, אלא אף החל לעבוד באוטו קלאב.
 4 התובע לא נענה לבקשותיה ואף לא למכתבה מ- 12.1.15 ולא שב לעבודה; כך
 5 הסתיימו יחסי העבודה.
 6 טענותיו טענות שווא ויש לדחות תביעתו בנדון.
 7
 8 הזכרנו לעיל כי התובע טוען למכתבי הנתבעת מ- 4.12.14 ומ- 12.1.15 אותם צרף
 9 לתביעתו. מכך, למדנו כי הוצאתו לחל"ת נעשתה במכתב הנתבעת מ- 4.12.14 –
 10 מכתב שעל מועדו למדנו רק מטענתו שלו(משאין מצוין בו תאריך). כך, משום
 11 מה, נמנע התובע מלציין כי הוא חתום על הודעה זו, המוציאה אותו לחל"ת; כך
 12 גם לא מצא להבהיר, אם כבר בתוך כחודש מודיעה לו הנתבעת שמוכנה היא כי
 13 יחזור אליה – על מה יצא קצפנו?! – הרי הנתבעת ערה, כעולה ממכתבה מ-
 14 12.1.15 לכך כי התובע החל לעבוד במקום אחר, ולא ידע אותה, תוך שהבהירה
 15 כי אם לא יחזור, יראה כמתפטר – ואז תערוך לו גמ"ח.
 16 התובע אינו מבהיר מה היתה תגובתו למכתב (למעט מכתב בא כוחו, חודש
 17 אח"כ, מכתב בו עתר לכ- 74,000 ₪, לצרכי פשרה).
 18
 19 לא בכדי נטען ע"י הנתבעת כי התובע טוען, בהרחבת חזית, כי עסקינן בנסיבות
 20 המזכות אותו בפ"פ, בהיותו מעבר לגיל פרישה – דא עקא, כך לא נטען בתביעה.
 21 התובע לא התנגד לחל"ת ואף חתם על ההודעה וממילא, אף לא טען – אני
 22 מתפטר, לאור הודעת הנתבעת על הוצאתו לחל"ת.
 23 אלא שהתובע מוסיף וטוען "אין ולא יכול להיות חולק", או "אין דבר כזה בדין"
 24 ושאר טענות – עד כי אף עתר ל"פיצויי הלנה".
 25
 26 גם בעניין זה לא ראוי כי נכביר מילים:
 27 אין חולק כי התובע לא פוטר. התובע הודע על הוצאתו לחל"ת לתקופה בת 3
 28 חודשים. אין חולק כי מדובר בצעד שאינו שגרתי ביחסי עבודה. אין חולק כי גם
 29 כשהוצע לו לשוב – לא ראה לנכון לעשות כן.

5 מתוך 14

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

1 אין חולק כי אין זה קל בעינינו, עת מוצא עובד לחל"ית ולתקופה בת 3 חודשים
 2 – אלא, שכאן לאחר זמן קצר, נתבקש לשוב.
 3 אין חולק כי התובע חתם על ההודעה ולא בכפייה.
 4 עוד נוסף כי לא הוכחה טענתו בתצהירו (ס' 23) כי "לא הושב" לעבודתו.
 5 הוכח דווקא, בתביעתו, ההפך! מה גם שהתובע בעדותו הוכיח כי **סרב** לחזור.
 6 גם אין חולק כי החל לעבוד במקום אחר תוך 10 ימים (הגם שנטען כי לא פנה
 7 לקבלת ד"א לתקופת החל"ית – נזכיר עם זאת, את סעיף 158 לחוק הבטל"א).
 8 דווקא מעדותו עולה כי הגם שנתבקש לחזור – סרב, ולא משום שחלף זמן רב
 9 מהחל"ית, לא משום שהתפטר בהגיעו לגיל פרישה, ואף לא משסבר כי הוצאתו
 10 לחל"ית כמזה כפיטורין, ו"למצער", אף לא משהחל לעבוד במקום אחר!! –
 11 התובע סרב לכך בעדותו: כי הוא לא סומך על המעסיק, שאולי עוד חודש שוב
 12 יגיד לו ללכת הביתה.
 13 – דא עקא, התובע לא טען (ודאי לא הוכיח) כי היתה זו "תבנית" העסקה
 14 בהעסקתו בנתבעת.
 15
 16 בנסיבות אלה, אך ברי כי אין מדובר בפיטורין, ודאי לא בפיטורין שלא כדין, או
 17 בהעדר שימוע או בהעדר הודעה מוקדמת.
 18
 19 התובע אף לא טען – ולו בפנינו – כי לא הסכים לחזור מכיוון שהגיע כבר לגיל
 20 פרישה, או כי לפיכך, ביכר שלא להמשיך לעבוד – טענה הנסתרת ממילא, מיניה
 21 וביה, מעדותו שלו, שהרי בתוך 10 ימים החל לעבוד בעבודה דומה!
 22 התובע העיד כי "אין דבר כזה" חל"ית, זה פיטורין, ואת זה הבין מעוה"ד שלו
 23 (לאחר שפוטר מ-2 המקומות שאחרי הנתבעת ובשל האיומים שטען להם...) –
 24 ממילא **לפי גרסתו** אין מדובר בהתפטרות כדין פיטורין.
 25
 26 ואם חזר ואמר שלא ביקש לצאת לחל"ית כי הוא צריך להתפרנס – גם מכך
 27 נשללת, מיניה וביה, טענת ה**תפטרות** בגין הגיעו לגיל פרישה (כעולה זו אכן לא
 28 נטענה כלל ואף לא בוססה, אלא נסתרה בעדותו, והכל מעבר להיותה במובן מה,
 29 שינוי חזית כמפורט לעיל; ויובהר – לא נעלם מעינינו ס' 35 לתביעה. דא עקא,

6 מתוך 14

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 28583-05-15

1 לא נטען בו כי התפטר בגיל פרישה, אלא, כי ממילא, קמה לו הזכאות, משסיים
 2 עבודתו בגיל פרישה...).

3

4 הנתבע אישר כי התובע הוצא לחל"ת. כשנתבקש לאשר כי לא נערך לתובע
 5 "שימוע לפני ההודעה הזו", השיב כי שימוע עורכים לעובד "שרוצים לפטר",
 6 ופיצויי פיטורין משלמים לאדם שמפטרים אותו.

7

8 הנה כי כן, שוכנענו כי הנתבעת לא פיטרה את התובע, אלא הוציאה אותו
 9 לחל"ת, בהודעה שהתובע חתם עליה.

10 מקבלים אנו כי חופשה כאמור הייתה כפויה על התובע (כמו על כל עובד אחר)
 11 [כ"אפרתי" שנזכר בתביעתו ושארף הגיש עותק תביעתו, נספח 8 לתצהירו.
 12 ונבהיר, העובדה שהאחרון תבע את הנתבעת – אין בה ראייה כלשהי לענייננו
 13 (אגב, תביעה שנקבעה אף היא לאב"ד ונסתיימה ב-3 במאי 2017 בפשרה)).

14

15 אין חולק כי התובע לא חייב היה להסכים להודעה זו ואין חולק כי זכאי היה
 16 להודיע כי הוא מתפטר בדין פיטורין, משנדרש הוא לפרנסה, הגלומה בעבודתו.
 17 אין חולק כי לא הודיע כך, אלא פשוט עזב ועבר לעבוד אצל מעסיק אחר (כטענת
 18 הנתבעת, אצל הגורם שהביא ל"צורך" בחל"ת), הגם שאין בכך, לכשעצמו, דבר.
 19

20 הנה כי כן, חרף נסיבות אלה – מצאנו לזכות התובע בפיצויי פיטורים, הגם שאין
 21 חולק כי פעולותיו, שמא אי פעולותיו, לא מצדיקות זכאות כאמור (ולפי חישוב
 22 שנערוך להלן).

23 מנגד, ברי כי בנסיבות, התובע "אישר" בחתימתו הודעת הנתבעת, מה שיכול
 24 להחשב כ"הסכמה", מחד ומאידך, אין חולק כי לא הודיע על התנגדותו ואף
 25 סירב כשהוצע לו לשוב (מה שיכול היה אולי להצדיק אי זכאותו לפיצויי
 26 פיטורים, מחד וחיובו באי מתן הודעה מוקדמת, בהנתן שנתבקש לשוב לעבודתו,
 27 בתוך פרק זמן קצר יחסית, ודאי קצר מתקופת החל"ת).

28 ודאי ודאי, אינו זכאי להודעה מוקדמת, או לפיצוי בגין פיטורין שלא כדין, או
 29 בגין העדר שימוע.

7 מתוך 14

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 28583-05-15

1 ודאי אין מקום לרכיב תביעה בעניין פיצוי בגין גרם הפרת חוזה – שהרי עסקינן
 2 בעילה שכלל לא הוכחו עובדותיה ונסיבותיה, או מכוח מה יהיו הנתבעים חבים
 3 בפיצוי כאמור.
 4
 5 כך אין חולק כי הנתבעת יכול שהייתה זכאית לחלף הודעה מוקדמת עם הודעתה
 6 לתובע כי יחזור לעבודתו אצלה – וסירובו ב"התפטרותו".
 7 דא עקא, במכתב הנתבעת מ- 12.1.15, מעט יותר מחודש מההודעה על החל"ת,
 8 במועד בו כאמור, התובע כבר עבד (כטענתה במכתבה, "מזה כחודשי").
 9
 10 בנסיבות אלה – מצאנו שלא לקוז חלף הודעה מוקדמת, משהתובע זכאי היה
 11 למצוא לעצמו מקום עבודה ולעבוד לפרנסתו ולא נדרש להפסיק עבודתו החדשה
 12 – על מנת לשוב לנתבעת, כשהנתבעת אכן הסיקה כי מדובר בהתפטרות (ללא
 13 הודעה מוקדמת), וכשלטעמנו, אכן עסקינן בהתפטרות, שהרי ממילא, לו היה
 14 מודיע עם הודעת החל"ת כי הוא מתפטר – לא היה ממשיך לעבוד לתקופת
 15 ההודעה המוקדמת והיה אף זכאי לפ"פ (כשלא מצאנו בהודעה אמירה כי אם
 16 מבקש הוא להתפטר – עליו להשאר בעבודתו לחודש ההודעה). כך או כך, לא
 17 היה כל מקום לעתירה לפיצויי הלנה – משעסקינן בעתירה בדיעבד של התובע,
 18 שלא הוכיח דבר עת הפסיק עבודתו!
 19 בהתאם, הנתבעת תשלם לתובע את פיצויי הפיטורין.
 20

21 הודעה על תנאי עבודה; שכר; קיזוז .7
 22 התובע לא טען בתביעתו בהקשר זה אלא רק בעתירתו, בסעדים עת טען לפיצוי
 23 בגין אי מסירת הודעה לעובד ו/או תלושי שכר מטעים.
 24 הנתבעת הכחישה כללית הנטען.
 25 בתצהירו טען התובע כי הנתבעים נמנעו מלמסור לו הודעה לעובד בניגוד לחוק
 26 ומשכך, עתר ל- 10,000 ₪ (ס' 41).
 27 מנגד, בתצהירו בסעיף "סיכום וסעדים", חזר על נוסח הסעיף שבתביעה,
 28 כמפורט לעיל.
 29

8 מתוך 14

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סעי' ש 15-05-28583

1 הנתבע לא צרף לתצהירו טופס הודעה לעובד, אלא טען כי אכן טופס כאמור לא

2 נמסר לו, אך תנאיו נמסרו לו בע"פ והוא ידע אותם היטב.

3

4 בנסיבות האמורות – אין חולק כי הנתבעת לא קיימה חובתה עפ"י חוק הודעה

5 לעובד ובגין אי קיומה של חובה זו שבחוק, זכאי התובע לפיצוי. משלא שוכנענו

6 בנזק כלשהו שנגרם לו ומשאינו טוען ולו למעלה מן הצורך, כי דבר מה שהיה

7 זכאי לו כמוסכם לא שולם לו – תשלם הנתבעת לתובע פיצוי בגין הפרת חובתה

8 שבחוק ובסך 2,000 ₪.

9 יצויין כי לא הוכח כי עסקינן ב"תלושי שכר מטעים" – מה גם שהתובע בתצהירו

10 (כמפורט לעיל) לא הצביע על טענות עובדה בנדון;

11 התובע טען כי הוא זכאי להפרשי שכר מינימום.

12 להוכחת "תקינות" התלושים הוצג אישורו של רו"ח שמשרדו עורך התלושים

13 לנתבעת. רוה"ח הבהיר כי משרדו עורך התלושים לפי שכר נטו ליום / לשעה

14 ומששכר מינימום בחוק הוא ברוטו, לכן יש לפנות ל"שדה סכום לתשלום ולחלק

15 במספר ימי העבודה" – על מנת לבחון תשלום שכר מינימום.

16 אין בפנינו כל חישוב לרכיב, אלא בתביעה נטען כי "בשלב לכאורי זה נחזה" כי

17 משולם לתובע פחות משכר מינימום, ומשכך, עתר התובע לסך 12,060 ₪, סכום

18 שודאי חושב באופן כלשהו,, שהרי לא נטען כי ב"אומדנא" עסקינן.

19

20 הצדדים עצמם לא "האירו" רכיב זה ולמצער, אף לא הוצג בפנינו חישוב כלשהו.

21 בחנו איפוא את תלושי השכר ומצאנו כדלקמן:

22 מנובמבר 2011 שולם לתובע לפי 186.5 ₪ ברוטו ליום ו- 21.94 ₪ ברוטו לשעה

23 ל- 8.5 שעות (ואם עבד 8 שעות – הרי שכר שעה ברוטו עמד על סך 23.31 ₪),

24 כשברור מהתלוש עצמו, על פניו, כי הסכום של 180 ₪ שצוין כתעריף ליום, הוא

25 נטו.

26 כך מאוקטובר 2012 שולם לתובע לפי 198.96 ₪ ליום ו- 23.4 ₪ לשעה (לפי 8.5

27 שעות) / 24.87 ₪ לשעה (לפי 8 שעות).

28

29 בבדיקתנו את הסכומים הרלבנטיים, למדנו כי שכר התובע עד 10/12 שולם

30 בסכום הנמוך ב- 2.73 ₪ ליום .

9 מתוך 14

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 28583-05-15

1 מנגד, החל מ- 10/12 שולם לתובע שכר הגבוה משכר המינימום ב- 0.5 ₪ ליום.

2 בסיכומיו עורך התובע חישוב מתוקן, אלא שהוא מערב "חיסין בשעורין",

3 בחשבו הפער בין שכר נטו שבתקוש, לשכר מינימום שהוא כמוכן ברוטו נכך
 4 בהתייחס לתקופות דלעיל; אגב, לטעמנו מדובר בחישוב לתקופה השניה שהינו
 5 מוטעה). משכך, יבוצע החישוב כדבעי, להלן (והגם שראוי היה כי הצדדים יגישו
 6 חישוב כדבעי, במצורף לתביעה / להגנה – ולמצער, בסיכומיהם):
 7 נובמבר 2011 – ספטמבר 2012 (11 חודש) סה"כ 221 ימי עבודה (כולל
 8 חג/חופשה/בחירות) $2.73 \times 2.73 = 603.33$ ₪.
 9 לתקופה אוקטובר 2012 – דצמבר 2014 (27 חודש) סה"כ 556.5 ימי עבודה
 10 (כולל חג/חופשה/בחירות) $0.5 \times 278.25 = 278.25$ ₪ שקיבל ביתר.
 11
 12 קרי: התובע זכאי איפוא להפרש לתשלום שכר מינימום בסך 325.08 ₪. לטעמנו,
 13 אין בפנינו נסיבות שיהא בהן להצדיק פיצויי הלנה.
 14
 15 בהתאם, בחנו אף את שכרו הקובע של התובע לפי ימי עבודתו ב- 12 החודשים
 16 האחרונים (כולל העדרויות מזכות, כחופשה, מחלה, חג וכיוצ"ב) ומצאנו כי
 17 עסקינן במוצע 20 ימים בחודש ומשכך, במכפלת שכר יום ברוטו ששולם לו
 18 כאמור בסיום יחסי העבודה (198.96 ₪), שכרו הקובע הוא 3,979.2 ₪ ברוטו.
 19
 20 התובע עותר כנגד קיזוז משכר שלא כדין, בסך 925 ₪; בפועל לא ממש "טרח"
 21 בהבהרת הנטען, ולו לכאורה.
 22 עיון בתלושי השכר מלמד על ניכוי בגין "תיקון רכב" בסך 700 ₪ בתלוש 5/14;
 23 "נוק לרכב" בסך 616 ₪ ב- 10/14; גמ"ח קיזוז 50% בסך 309 ₪ בתלוש 12/14;
 24 וסה"כ 1,625 ₪ (זאת, בלא להזכיר סכומי מפרעות שנוכרים בתלושים השונים).
 25 הגם שנטען שהקיזוז אינו כדין (התובע; כשלא הסביר מדוע לא עתר להחזר
 26 הסכום הראשון), או כי התובע הסכים לקיזוזים (הנתבעת; טענה שעלתה כך
 27 אך בסיכומיה) – אין חולק כי התובע לא הלין על קיזוז בזמן אמת ומנגד,
 28 הנתבעת שעליה הנטל – לא הוכיחה הסכמתו (גם לא נטען כך, ולו למצער,
 29 בתצהיר הנתבע).
 30 בהתאם, על הנתבעת להשיב לתובע סך 925 ₪.

10 מתוך 14

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 28583-05-15

1

2

3

4

.8 פנסיה (6%) וקרן השתלמות (0.2%)

התובע עותר לתשלום כמתחייב מצווי ההרחבה הענפיים לפנסיה מקיפה ולקרן

השתלמות (6%) וקרן השתלמות (0.2%)

4 וזשונלמותו נווגט שטען בונבערונדונולוה של אלו "על הנתבע" ולא "על הנתבעות"
 5 כשברי כי אין שחר לכך). כך עתר לסך 9,768 ₪ ובלא שהגיש חישוב ולא טען לפי
 6 איזה שכר חושב כאמור. לקרן השתלמות עתר לפי שכר של 4,800 ₪ [ראוי לציין
 7 אגב, כי ברכיב הודעה מוקדמת עתר לפי 4,400 ₪ וכך גם בעתירה לפיצוי בגין
 8 פיטורין שלא כדין...]. לקרן השתלמות עתר לסך 335 ₪ (בסיפא התביעה עתר ל-
 9 325 ₪). בסיכומין חזר על טענותיו וסכומיהן.

10

11

12 הנתבעת בהגנתה לא הכחישה תחולת הדין הקיבוצי, טענה כי פנסייה לא שולמה
 13 בשל "כשל טכני בלבד", כי בראשית 2014 תנמה החובה לבטחו נוכח היותו בגיל
 14 פרישה, כשהתובע נדרש לפרט את תאריך לידתו, תוך שהודתה בזכאות עד
 15 12/13 בסך 6,377.88 ₪ ותוך שהכחישה שכר נטען (4,800 ₪). לקרן השתלמות
 16 טענה כי זכאי הוא ל- 302.43 ₪.

17

18 הצדדים לא ממש "טררו" גם בענין זה, לביסוס טענותיהם /חישוביהם.
 19 בצו ההרחבה לא מצאנו הגבלה להפרשה (לפנסיית יסוד/מקיפה) או הגבלת משך
 20 העבודה, תלויות גיל. הצו מגדיר "עובד" – "כל עובד המועסק במוסכים".
 21 בהתאם, הגם שהופנינו בסיכומי הנתבעת לתאריך הלידה – הרי זכאי התובע
 22 כסכום שאישרה הנתבעת, בהגנתה ובצרוף הזכאות לשנת 2014, ולפי שכר קובע
 23 כמפורט לעיל בחישובינו וסה"כ ל- 2014 (2,865.02 ₪).

24

25

26 באשר לקרן השתלמות – משהפער בחישובי הצדדים זניח לא מצאנו "לטרוח"
 27 ולחשב הזכאות וקיבלנו הסכום שנקבה בו הנתבעת – אגב, סכום המתאים
 28 לחישובינו אנו, לכל תקופת העבודה (38 חודש) לפי שכר ממוצע שקבענו לעיל.
 29

30

30

11 מתוך 14

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סעי"ש 28583-05-15

1

2

3

4

5

9. הבראה

התובע עתר בתביעתו ל- 7,182 ₪ להבראה (ול- 2,000 ₪ לחופשה – רכיב עליו
 ויתר). גם כאן אין כל הסבר / חישוב וכיוצ"ב.

- הנתבעת טענה כי התובע קיבל כל זכויותיו ומשכך, עתרה לדחיית תביעתו, תוך שהפנתה לתשלום בסך 2,268 ₪ ב- 11/14.
- לא נבין מדוע כל ש"מצא" התובע לטעון בסיכומיו ברכיב זה הוא לחזור על הטענה.
- עיון בתלושי השכר מלמד כי אכן ב- 11/14 שולם לתובע הבראה לפי 6 ימים, כוותקו.
- לא לזו – אך נזכיר כי בתלוש 2/14 שילמה הנתבעת לתובע 11 ימי הבראה.
- בנסיבות אלה, ומשלא הוכח אחרת – נדחית התביעה, משמלאה זכותו כדין.
- 10. שעות נוספות**
- התובע טוען כי עד 1/13 לא שולמו לו שעות נוספות וכי "תחשיבים שנערכו העלו" כי שכרו שולם בחסר בסך 11,085 ₪ ובצורך פיצויי הלנה להם עתה.
- שוב, לא נדע כיצד נערכו תחשיבים ומדוע לא נמצא לתובע להציגם, שהרי היה בהן לאפשר ולו בדיקתם! כל שהוסיף התובע בתצהירו הוא צרוף כרטיסי נוכחות.
- דא עקא, גם כאן, לא נדע כיצד חושב הסכום, ודאי כשעסקינן בתחשיב שנערך טרם התביעה (שלא להזכיר שיש ב"תחשיב" משום סתירה ברורה לטענה בפסקא 3 לסעיף 39 לתצהיר התובע! שכמדומה, יועד אך ליצירת "נופך" כזה או אחר).
- הנתבעת בהגנתה עתרה לכימות החישובים, על מנת שניתן יהיה לבדוק טענותיו. הנתבע בתצהיר חזר על הנטען.
- גם בסיכומיהם לא "טרחו" הצדדים יותר, כשתמוהה טענת התובע כי הנתבעים לא טרחו בהגשת תחשיב נגדי – כמדומה, ראויה הטענה למענה "הפוסל במומו

12 מתוך 14

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סעיף 15-05-28583

- 1 פוסל", מחד ומאידך, גם בעת זו, ולו בחקירתו הנגדית, לא השכיל התובע להציג
2 תחשיב שערך, ודאי בעת בה כל הנתונים בידיו (ולטעמנו, כמפורט, היו בידיו אף
3 קודם).
- 4 לא מצאנו עם זאת להתעלם מהנתונים שבפנינו, הגם לא מצאנו לחשב לצדדים
5 – את שחדלו הם וקודם לכל התובע, לחשב!

~

7 בחנו איפוא מספר חודשים לתקופה הנטענת :
 8 נובמבר 2012 : עולה מכרטיס הנוכחות כי עסקינן (בעקרון) ב- 5 ימי עבודה
 9 בשבוע. כן עולה כי הוחתם כרטיס ל- 8-11 שעות (כשמרביתם +9 שעות ליום)
 10 ואין בתלוש תשלום שעות נוספות (ויש תשלום בגין 23 ימי עבודה שאכן עבד).

11

12 יולי 2012 : עולה מכרטיס הנוכחות כי עסקינן ב- 5 ימי עבודה בשבוע, הוחתם
 13 כרטיס ל- 9-10 שעות. אין בתלוש שעות נוספות (יש תשלום ל- 23 ימי עבודה
 14 ובכרטיס 22 ימי עבודה כולל יום ובו הוחתמה כניסה בלבד ; יוער כי בחישובינו
 15 דלעיל, נסמכנו על הרישום בתלוש לימי העבודה!).

16

17 ינואר 2012 : 5 ימי עבודה בשבוע, הוחתם כרטיס ל- 8-10 שעות. אין בתלוש
 18 שעות נוספות, שולם שכר ל- 23 ימי עבודה, ובכרטיס 23 ימי עבודה.

19

20 בשים לב לאלה : תבחן הנתבעת חישוב השעות הנוספות, מדי יום, לתקופה
 21 הנטענת(עד ינואר 2013), תחשב התשלום הרלוונטי ותעבירו לתובע, ותצרף
 22 טבלה, תוך פרוט יום, שעות נוספות בכל יום, שה"כ באותו חודש (לפי ערכן
 23 ברוטו לפי הסכום בסיים העבודה), ושה"כ לתקופה שנתבעה.

24

25 **סיכום** .11

26 הנתבעת תשלם לתובע כל הסכומים שנקבעו לעיל, בתוך 30 יום, בצרוף הפרשי
 27 הצמדה וריבית כחוק מיום 14.5.15 ועד לתשלום בפועל.

28

29 לאור נסיבות ההליך ותוצאותיו כמתואר, ומשהתובע לא טרח להקל בניהול
 30 ההליך ובעתירותיו – מצאנו לקבוע כי כל צד(תובע/נתבעת) ישא בהוצאותיו.

13 מתוך 14

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 28583-05-15

1

2

ניתן היום, ו' אייר תשע"ז, (02 מאי 2017), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

נציג ציבור (מעסיקים)
מר יגאל סעדיה

שרה מאירי, שופטת -
אב"ד

1

נציג ציבור (עובדים)
מר יצחק רוזנברג

3
4
5

נתחם ע"י נצ. ביום 14.5.17.

קלדנית: שרון/שרי